בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **ב'** במנחם **אב** תשס"א (**22** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

מצב או מסע?

פרשת "**מסעי**", הפרשה שמסיימת את ספר "**במדבר**", שקראנו אותה בתורה השבת, פותחת ב**מניין 42 התחנות של בני ישראל** במסעינו מיציאת מצרים עד לכניסתנו לארץ המובטחת, ארץ-ישראל. כל תחנה היא חשובה בפני עצמה, אך היא רק תחנה. היא אחד המקומות שבו היינו – אולי רק ליום במקום אחד, אולי עד 19 שנה במקום אחר... העם היוצא ממצרים היה תמיד עם בתנועה, עם שבדרך.

המסע של עם ישראל החל למעשה בציווי האלוקי לאברהם אבינו, "**לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך.**" הוא המשיך בבריחתו של יעקב אבינו מאחיו עשיו לפדן-ארם, שם הוא בנה את ביתו ואת משפחתו – 11 מתוך 12 שבטי ישראל (בנימין נולד בארץ). בחזרתו לארץ, אומרת התורה: "**וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען.**" על כך רש"י מעיר: ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רָגזו של יוסף (הצרות של מעשה יוסף ואחיו).

ואפשר להוסיף [אבות **ב'** משניות כ'-כא']: "רבי טרפון אומר, היום קצר והמלאכה מרובה, והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק...לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין להיבטל ממנה... ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך..."

המסע של עם ישראל נמשך. מספרים על איש שהוזמן בפעם הראשונה לליל הסדר אצל משפחה יהודית, כי הוא שמע שהסעודה באותו לילה היא משהו! אך לא ידע שקודם הארוחה מספרים. יהודים "אוהבים לספר" איפה שהיו ומה עשו, ובליל הסדר מצווים אנו לספר על יציאת מצרים. יש משפחות שסיפור זה יכול להסתיים בכמה רגעים, ויש משפחות שיודעות יותר להעריך ולהאריך את סיפור יציאת מצרים. מזלו של אותו אורח - שהגיע למשפחה שידעה להע/אריך... חולפת חצי שעה, שעה, שעה וחצי – וכל מה שטעם היה קצת יין וחלק מהכרפס; עכשיו בשעה שהגיעו לאכילת מצה ומרור, פקעה סבלנותו והוא ברח מהבית!

והוא לא הבין שהוא נמצא בדיוק על סף הסעודה המיוחלת! הוא בחר לברוח ולא הבין שאת השכר לפעולתו הוא עומד לקבל.

דומים אנו לאיש הזה. אנחנו מדברים על "**המצב**", כאילו שזו התחנה הסופית. כאילו היינו אמורים עד עכשיו להגיע אל המנוחה ואל הנחלה. לא כן, אלא אנחנו גם על סף הדרמה ההיסטורית הנפלאה ביותר בתולדות האנושות! ו-**ע**וד **ל**א **ה**גענו! (ראשי-תיבות: **על**"**ה** – רמז לצורך להמשיך ולהעלות מתחנה לתחנה במסע שלנו)! אנחנו עדיין **במסע**. ה"מצב", הוא רק תחנה. לצערנו, אנחנו עוברים מתחנה לתחנה, ממצב למצב בכל יום שחולף.

ואף-על-פי-כן, אנחנו ממשיכים את מסעינו, מסע שהחל באברהם אבינו. ... ונגיע.

§§§

<u>על עניין חודש אב:</u> כבכל החודשים, במקרא לא מוזכר השם **אב** לחודש זה, אלא **החודש החמישי**. באשורית הוא נקרא **א-בו**, ויש אומרים שהוא קיצור לשם: **אבו סרני**, שפירושו, חודש היבולים. ואמנם לפנים נמנה חודש אב בין החודשים ה"טובים", חודש של בציר ענבים וביכורי שאר פירות הקיץ. אולם, במרוצת הדורות, אירעו בחודש זה צרות ופורענויות רבות – בראשן, חורבן שני בתי המקדש. כתוצאה מכך, הפך חודש אב להיות חודש של אבל ויגון, כפי שאמרו חז"ל:

"משנכנס אב, ממעטים בשמחה."

ולכן, הוסיפו לו את הכינוי, "**מנחם**", כלומר – חודש מנחם-אב.

"...**עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **ב'** במנחם **אב** תשס"א (**22** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יהי רצון שנזכה ביחד לנחמה וגאולה, ושאבלנו יהפוך לשמחה!

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)